

ชื่อวิทยานิพนธ์

ความวิตกกังวลและพฤติกรรมการปรับตัวในผู้ดูแล
บุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวนงนุช ปัญจธรรมเจริญ

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ สมบัติ ไชยวัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพร เปลี่ยนผดุง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิลาวัณย์ เสนารัตน์

รองศาสตราจารย์ชนนารักษ์ สุวรรณประพิศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังฉรา สุคนธสรพร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของความวิตกกังวล พฤติกรรมการปรับตัว
ในผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ และความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับพฤติกรรมการ
ปรับตัวในผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มี
อาการที่เป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ติดเชื้อของโรงพยาบาลดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา จำนวน 60 ราย
ระหว่างเดือน มีนาคม ถึงเดือน มิถุนายน 2540 โดยเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยเป็นแบบประเมินประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป แบบประเมินความวิตกกังวล
และแบบประเมินพฤติกรรมการปรับตัวในผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ ซึ่งนำไปหาความ
เที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ได้ค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ = 0.77 และค่า
ดัชนีความตรงตามเนื้อหา = 0.73 จากนั้นนำแบบประเมินความวิตกกังวลและแบบประเมินพฤติกรรม

การปรับตัวในผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการไปทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความวิตกกังวลต่อสถานการณ์เท่ากับ .76 แบบประเมินความวิตกกังวลประจำตัวเท่ากับ .75 และแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ เท่ากับ .88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ค่าพิสัย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ มีความวิตกกังวลในระดับปานกลาง
2. ผู้ดูแลบุคคลติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการ มีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสรีรวิทยา ด้านอึดทนโน้ทนัย ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกันและโดยรวมในระดับปานกลาง
3. ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสรีรวิทยา($r=-.52$) ด้านอึดทนโน้ทนัย($r=-.73$) ด้านบทบาทหน้าที่($r=-.64$)และ โดยรวม($r=-.71$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกันนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($r=-.28$)

จากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อช่วยเหลือให้ผู้ดูแลลดความวิตกกังวลและเกิดพฤติกรรมกรรมการปรับตัวที่เหมาะสม